

Arrest

**nr. 122 021 van 31 maart 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 31 maart 2014 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 maart 2014 tot teruggedrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 maart 2014 en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum houdende de intrekking van een visum, eveneens aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 maart 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissingen betreffen de beslissing inhoudende "terugdrijving" en de beslissing tot weigering/nietigverklaring/intrekking van een visum. Beide beslissingen werden betekend op 29 maart 2014.

1.1. De beslissing inzake de terugdrijving luidt als volgt:

TERUGDRIJVING

Op 29 maart 2014 om uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal,

werd door ondergetekende,

de heer / mevrouw :

naam X voornaam X

geboren op **14.07.1995** te **Jebaa** geslacht (m/v) **Mannelijk**

die de volgende nationaliteit heeft **Libanon** wonende te **Libanon**

houder van het document **paspoort** nummer **X**
afgegeven te **D.G.S.G.** op : **28/05/2013**

houder van het visum nr. **504749714** van het type **C** afgegeven door **M. FELTESSE – AMBASSADE DE FRANCE te TOGO**

geldig van van **17-03-2014** tot **16-05-2014**

voor een duur van **45** dagen, met het oog op :

afkomstig uit **Beirut** met **Middle East Airlines (ME215)**, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

☐ (A) *Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)*

Reden van de beslissing:

☐ (B) *Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)²*

Reden van de beslissing:

☐ (C) *Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)²*

Reden van de beslissing:

☐ (D) *Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)²*

Reden van de beslissing:

☒ (E) ***Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)***

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart voor zakelijke doeleinde naar België te reizen, meer bepaald voor de aankoop en verscheping van voertuigen.

Betrokkene kan echter geen contactadres of naam van enige contactpersoon voorleggen.

Betrokkene is enkel in het bezit van een algemene aanbevelingsbrief van CL Shipping ter motivatie van zijn visumaanvraag waarbij geen specificatie wordt gemaakt welke goederen zullen verscheept worden noch een periode wordt vermeld.

Zodoende blijkt dat betrokkene bij zijn visumaanvraag andere documenten en verklaringen heeft voorgelegd dan zijn huidige verklaart reisdoel.

Betrokkene heeft geen verklaring voor de hoeveelheden etenswaren als verpakte kledingstukken in zijn bagage.

Betrokkene reist met een aanzienlijke geldsom waarvan hij de herkomst niet kan aantonen noch verklaren.

Betrokkene is in het bezit van een onbestaande hotelreservatie voor het IBIS-hotel te Dinant.

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: contactadres of naam van enige contactpersoon, geldige hotelreservatie, reisweg.

☐ (F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 5, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengencode)

Reden van de beslissing:

☐ (G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing:

☐ (H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)²

☐ in het SIS, reden van de beslissing:

☐ in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

☒ (I) **Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°)²**

Reden van de beslissing:

Bij de beslissing van de magistraat van wacht gaat de sectie Fenomenen over tot inbeslagname van het geld van de betrokkene en redactie van een proces-verbaal inzake 'witwassen'. Het notitienummer van het proces-verbaal luidt: BR.27.FW.110260/2014 d.d.29/03/2014.

1.1. De beslissing tot weigering/intrekking/nietigverklaring van een visum luidt als volgt:

WEIGERING / NIETIGVERKLARING / INTREKKING VAN EEN VISUM

Mevrouw, Meneer **X**

☐ De/het _____, ambassade/consulaat-generaal/[andere bevoegde instantie] in _____
[namens (naam van de vertegenwoordigde Lidstaat)]

☒ Op verzoek van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie,

☒ De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te Brussel Nationaal

Heeft / hebben / werd

☐ uw visumaanvraag onderzocht

☒ uw visum onderzocht. Nummer **504749714**, afgegeven: [dag/maand/jaar].

☐ het visum is geweigerd **504749714** ☐ het visum is nietig verklaard ☐ het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

1. ☐ er is een vals/vervalst/nagemaakt reisdocument (artikel 32, 1, a), I) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

2. ☒ het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Betrokkene verklaart voor zakelijke doeleinde naar België te reizen, meer bepaald voor de aankoop en verscheeping van voertuigen.

Betrokkene kan echter geen contactadres of naam van enige contactpersoon voorleggen.

Betrokkene is enkel in het bezit van een algemene aanbevelingsbrief van CL Shipping ter motivatie van zijn visumaanvraag waarbij geen specificatie wordt gemaakt welke goederen zullen verscheept worden noch een periode wordt vermeld.

Zodoende blijkt dat betrokkene bij zijn visumaanvraag andere documenten en verklaringen heeft voorgelegd dan zijn huidige verklaart reisdoel.

Betrokkene heeft geen verklaring voor de hoeveelheden etenswaren als verpakte kledingstukken in zijn bagage.

Betrokkene reist met een aanzienlijke geldsom waarvan hij de herkomst niet kan aantonen noch verklaren.

Betrokkene is in het bezit van een onbestaande hotelreservatie voor het IBIS-hotel te Dinant.

3. **Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: contactadres of naam van enige contactpersoon, geldige hotelreservatie, reisweg.** ☐ u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
4. ☐ u heeft in de lopende periode van 180 dagen reeds 90 dagen op het grondgebied van de lidstaten verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid (artikel 32, 1, a), IV en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
5. ☐ u staat in het Schengen Informatiesysteem gesignaleerd ter fine van weigering van toegang; deze signalering is ingevoerd door [naam lidstaat] (artikel 32, 1, a), V en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
6. ☒ u wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van Verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscodes), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten (artikel 32, 1, a), VI en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Bij de beslissing van de magistraat van wacht gaat de sectie Phenomenen over tot inbeslagname van het geld van de betrokkene en redactie van een proces-verbaal inzake 'witwassen'. Het notitienummer van het proces-verbaal luidt: BR.27.FW.110260/2014 d.d.29/03/2014.

(...)"

2. Het van rechtswege schorsend effect van het indienen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

In casu is de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd met het oog op haar verwijdering. Ze maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. De vordering is *prima facie* tijdig ingesteld. Het beroep is derhalve van rechtswege schorsend.

3. Over de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (*cf.* RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Zoals vermeld onder punt 3.1., bepaalt artikel 43, § 1 van het PR RvV dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar – moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

Over dit gemis aan uiteenzetting van de dringende noodzakelijkheid kan evenwel heen gestapt worden wanneer deze vereiste een soort hinderpaal vormt derwijze dat die de toegang voor de verzoekende partij beperkt op een wijze of op een punt dat haar recht op toegang tot de rechter in de kern zelf wordt aangetast, kortom wanneer deze vereiste er niet langer toe strekt de rechtszekerheid en de goede werking van het bestuur te dienen (*cf.* vaste rechtspraak EHRM. Zie bv. EHRM 24 februari 2009, vzw L'Erablière/België, § 35).

3.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Het uiterst dringend karakter wordt niet betwist door de verwerende partij.

In casu is de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd met het oog op haar verwijdering. Ze maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

3.3.1.1. Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Hieruit volgt tevens dat wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel mag zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

3.3.1.2. Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Conka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

3.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

In casu zet de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen middel uiteen ontleend aan de schending van een door het EVRM gewaarborgd recht.

In de huidige stand van het geding worden de in het verzoekschrift ontwikkelde middelen niet onderzocht, daar, zoals hierna zal blijken, niet voldaan is aan de cumulatieve vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

3.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

3.4.2.1. In haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat zij het recht van vrij verkeer binnen de Schengen-ruimte zal verliezen. Tevens houdt de bestreden beslissing volgens verzoeker in dat er onherstelbare belemmering is van zijn beroep en hij aldus het recht op vrij beroep verliest.

3.4.2.2. Inzake het aangevoerde recht van vrij verkeer binnen de Schengen-ruimte wordt vastgesteld dat verzoeker dit niet concreet aannemelijk maakt. Verzoeker zal na terugkeer naar zijn land van nationaliteit of verblijf nog steeds in de mogelijkheid zijn om een visum te bekomen dat overeenstemt met zijn reisdoel en aldus kunnen genieten van vrij verkeer binnen de Schengen-ruimte.

Omtrent het recht tot uitoefening van zijn beroep blijkt dat verzoeker in essentie een financieel nadeel aanvoert. Verzoeker omschrijft geenszins concreet om welke reden het aangevoerde nadeel moeilijk herstelbaar zou zijn. De loutere bewering dat hij belemmerd wordt in de uitoefening van zijn beroep en aldus het recht op uitoefening van zijn beroep zou verliezen wordt geenszins concreet gestaafd.

Bovendien is het nadeel dat verzoekende partij voorhoudt te wijten aan haar eigen gedraging gelet op haar onduidelijke verklaringen over het reisdoel en de omstandigheden. Dienaangaande kan verwezen worden naar het verslag van het verhoor van de federale politie waaruit blijkt dat verklaringen van de verzoekende partij over het doel en de omstandigheden van haar verblijf geheel onduidelijk (herkomst van 44.000 euro cash, verschillende reistickets, personen met wie in het kader van een zakenrelatie wordt samengewerkt, personen die hem opwachten in Zaventem) en zelfs vals (onbestaande hotelreservatie IBIS-hotel) zijn.

Verzoeker, die binnen de Schengenzone verbleef in de periode 7 december 2013 tot 19 januari 2014, brengt geen bewijs bij van zijn voorgehouden economische activiteiten in deze periode (zakelijke contacten, handelsdaden) noch kon hij hieromtrent dienstige verklaringen afleggen aan de federale politie.

Ter illustratie stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift de heer Faisal R. (de zaakvoerder van CL Shipping die de aanbevelingsbrief schreef opdat verzoeker zijn visum zou bekomen) aangewezen wordt als verzoekers contactpersoon in België, terwijl uit verzoekers gehoor blijkt dat hij verklaarde: *“Ik ken deze persoon niet. Ik werk samen met iemand anders en deze persoon had aan Faisal gevraagd om de uitnodiging op te sturen”*. Verzoeker kon geen concrete gegevens voorleggen of meedelen omtrent de personen met wie hij wel handel voerde, hetgeen terecht werd vastgesteld op het tijdstip van het nemen van de bestreden beslissingen. De stukken inzake verschepping van voertuigen die werden opgesteld in Antwerpen (stukken 3) dateren van september 2013 en november 2013, terwijl uit verzoekers paspoort blijkt dat hij de eerste maal de Schengenzone betrad op 7 december 2013 (zie kopie paspoort in administratief dossier, feitenrelaas verzoeker in verzoekschrift).

De stukken die tijdens onderhavige procedure werden toegevoegd omtrent de oorsprong van de gelden aan te tonen, werden niet voorgelegd voor het nemen van de bestreden beslissingen en zijn, gelet op de datering van de stukken en de vertalingen, alsook aangezien ze bij faxkopie werden bijgebracht en uitgaan van familieleden, *prima facie* niet als authentiek te kwalificeren (stukken 8 en 9). Stuk 7 betreft een onleesbare kopie.

Bijgevolg volstaat de vaststelling dat met het aangevoerde betoog op generlei wijze het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij met enig concreet gegeven of overtuigend argument wordt aangetoond. De blote beweringen waartoe de verzoekende partij zich beperkt volstaan niet om aannemelijk te maken dat zij een ernstig, laat staan, een moeilijk te herstellen nadeel zal ondervinden bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Dienvolgens is niet voldaan aan de derde van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

Inzake verzoekers stelling *“Verwerende partij te veroordelen tot betaling van 2.000 euro aan verzoeker ten titel van rechtsplegingsvergoeding”* moet worden vastgesteld dat er geen wettelijke bepaling voorhanden is om in kader van onderhavige procedure welkdanige rechtsplegingsvergoeding te vorderen van wie dan ook.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. FRANSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. FRANSEN

W. MULS